

Список використаних джерел

1. Проект Виборчого кодексу України № 3112-1 від 02.10.2015 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=56671
2. Нестерович В. Ф. Проблеми та перспективи прийняття Виборчого кодексу в Україні / В. Ф. Нестерович // Всеукраїнський науковий журнал «Право і суспільство» / В. Несторович. – м. Дніпро: ВНПЗ "Дніпропетровський гуманітарний університет", 2017. – С. 24-29.
3. Відкриті списки: як виглядатиме Верховна Рада за новим Виборчим Кодексом [Електронний ресурс] // Обозреватель. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.obozrevatel.com/politics/vidkriti-spiski-yak-viglyadatime-verhovna-rada-za-novim-viborchim-kodeksom.htm>.
4. Виборча реформа очима громадськості / Громадський консорціум виборчих ініціатив. – К., 2011. – 76 с.

Науковий керівник: старший викладач Сон С. С.

Слинявчук Людмила Валеріївна

студентка 1-го курсу магістратури судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ВАЖЛИВІСТЬ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ ТА НАЦІЇ

Питання щодо взаємодії громадянського суспільства та держави є доволі дискусійним та суперечка щодо цього тримає достатньо довго. Проте, ми не можемо зауважити важливості цих явищ та їх впливу на розвиток як окремої країни, так і всієї світової спільноти.

Історично так склалося, що така категорія як “громадянське суспільство” відображає особливий процес розвитку суспільства, людства, який характеризується прагненням мислячих людей створити модель ідеального суспільного механізму, де б панували такі вічні цінності як свобода, справедливість, рівність, благополуччя. На сьогодні, дати єдине визначення поняттю громадянського суспільства доволі важко. Проте, можна визначити його основні ознаки.

Перш за все, це система економічних, політичних, культурних, правових, соціальних відносин між людьми, де створюється

особливий простір для розвитку соціально активних особистостей. Громадянське суспільство дає можливість реалізації та забезпеченню тих прав, в яких є необхідність, у розвитку тих сфер, які є об'єктивно-обґрунтованими.

Громадянське суспільство є передумовою виникнення та втілення в життя конституціоналізму. Як стверджує Шеппелі, що історія конституціоналізму починається тоді, коли суспільство, у якого є правитель, який не бажає рахуватися з їхніми інтересами та потребами, починає чинити опір. Таким чином, можна сказати, що конституціоналізм став відповіддю на беззаконня тієї влади, яка панує у суспільстві. Тут можна стверджувати, що громадянське суспільство здатне обмежувати публічну владу, створювати умови для самовизначення, саморозвитку, самореалізації людей [1, с. 64].

Наступне те, що громадянське суспільство також є простором для свободи, дає можливість для існування такого явища. Тому, дане суспільство є вільним, має певний ступінь політичної та економічної свободи по відношенню до держави. Але говорити про повну незалежність, самостійність громадянського суспільства стосовно держави неможливо. Саме держава гарантує охорону та захист такої цінності як свобода.

Також громадянське суспільство – це демократичне суспільство, де людина є основою існування такого суспільства, його центром. Воно функціонує через людину та заради людини.

Громадянське суспільство нерозривно пов'язане з конституцією та державою. Це співвідношення розглядається в такому розумінні, якою мірою текст Конституції відповідає принципам гуманності, справедливості, демократичності, забезпеченню прав та свобод людини. Як стверджує Шаповал В.М., «у фаховому середовищі набули поширення перекичування щодо самого феномена конституції. Тому існує потреба визначити з низки питань, так або інакше пов'язане із сутністю самого феномена» [2, с. 27].

Варто зауважити про існування таких підходів:

- позитивістський підхід – передбачає наявність лише самої конституції, не звертаючи увагу на її текст.
- природно-правовий підхід – передбачає наявність у тексті конституції забезпечення прав та свобод людини, поділ влади у країні, принципи гуманності, справедливості та всі інші характерні ознаки, які притаманні правовій, соціальній, демократичній державі.

Становлення громадянського суспільства тісно пов'язане із розвитком та утвердженням нації, оскільки центром як і громадянського суспільства, так і самої нації є солідарність та довіра між людьми. Нація сприяє утворенню тих соціальних інститутів, які покликані забезпечувати права та свободи кожного. Національна єдність стимулює розвиток громадянських інституцій, громадянської свідомості. Нація є першоосновою формування громадянського суспільства, а громадянське суспільство у свою чергу сприяє консолідації нації, зокрема української.

Отже, можна сказати, що громадянське суспільство – це вільне, демократичне, правове суспільство, орієнтоване на конкретну людину, яке створює атмосферу поваги до прав, традицій та законів, на реалізацію прав людини та громадянина, яке виробляє механізм обмеження та контролю за публічною владою у державі.

Зокрема, потрібно звернути увагу на застосування цивілізаційного підходу до розуміння громадянського суспільства, при цьому використовуючи такий феномен як культуру тієї чи іншої країни. Оскільки культурне різноманіття визначає структуру та розвиток громадянського суспільства, то можна дійти висновку, що кожна цивілізація, незважаючи на зростаючий вплив глобалізації, живе своїм власним життям та реалізує закладений в ній культурний потенціал у різних сферах, зокрема і в політиці. Тому кожна суспільно-політична система має свою особливу базисну модель громадянського суспільства, яка створюється не лише за допомогою універсальних елементів, а й суто національно-культурних та історичних [3, с. 253-257].

Яскравим прикладом існування та домінування громадянського суспільства є його участь у період референдумів, виборів, здійснення повстань та втілення реформ. Можна сказати про таку закономірність, що чим більше людей, тим краще функціонує громадянське суспільство. І в такому випадку додамо про свободу, що людина не може робити те, що захоче, оскільки, якщо це суперечить вимогам суспільства, то буде протест зі сторони такого суспільства. При цьому варто брати до уваги про залежність характерних ознак громадянського суспільства від географії країни, в якому воно існує.

Важливість громадянського суспільства у розвитку держави та нації є вагома. Адже, саме таке суспільство дозволяє та сприяє

утвердженню самобутності держави, її об'єднання спільними інтересами, спільними проблемами, які будуть стимулювати вдосконалення усіх сфер життя населення, нації. Громадянське суспільство – засіб досягнення значних висот у розвитку держави і нації та першості у забезпеченні прав і свобод людини, її приватних інтересів, шляхом обмеження публічної влади та її впливу на населення.

Список використаних джерел

1. Крусян А.Р. Сучасний український конституціоналізм / А.Р. Крусян. – К. : Юрінком Інтер, 2010. – С. 64.
2. Шаповал В.М. Сучасний конституціоналізм / В.М. Шаповал. – К. : Салком : Юрінком Інтер, 2005. – С. 27.
3. Требін М. Західна модель громадянського суспільства: концептуальний підхід / М. Требін // Гілея. – 2013. – №75. – С. 253-257.
Науковий керівник: к.ю.н., доцент Олькіна О. В.

Трушкіна Анна Дмитрівна

студентка 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРАВО НА ЕВТАНАЗІЮ В КОНТЕКСТІ КОНСТИТУЦІЙНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ

Право людини на життя гарантується як Конституцією України, так і міжнародними нормативно-правовими актами і є фундаментальним, невід'ємним правом кожної особи. Воно також тісно пов'язане з правом розпоряджатися своїм життям – самостійно оцінювати ризики, приймати рішення щодо припинення свого життя тощо.

У сучасній Україні у зв'язку з науково-технічним прогресом, курсом на європейську інтеграцію та необхідністю підвищення рівня медичного обслуговування особливо гостро постає проблема легалізації евтаназії. Метою дослідження є всебічний аналіз права на евтаназію як конституційного права людини.